

РЕШЕНИЕ

№ 2959

гр. София, 30.09.2010 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 16.04.2010 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Лозан Панов

ЧЛЕНОВЕ: Миглена Недева

Мария Ситнилска

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора Поповска, като разгледа дело номер **1744** по описа за **2010** година докладвано от съдия Миглена Недева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 – чл.228 от Административно – процесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл.63, ал.1, изр.2 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

С Решение от 20.01.2010 г. по н.а.х.д. № 4516 / 2009 г., Софийски районен съд, НО, 4 състав е потвърдил Наказателно постановление /НП/ № 28 от 27.02.2009 г., издадено от Директора на Дирекция „Правно осигуряване” в Патентното В. на Република Б, с което на „В. М Г.”, гр. С. е наложена имуществена санкция в размер на 1000 лв., на основание чл.65, ал.1 от Закона за промишления дизайн /ЗПД/ и на основание чл.65, ал.4 от същия закон са отнети в полза на държавата и са предадени за унищожаване продуктите, предмет на нарушението – саксия Ф 150 – 17 бр., саксия Ф 182 – 8 бр., саксия Ф 220 – 34 бр. и саксия Ф 300 – 1 бр.

Срещу постановеното решение е постъпила касационна жалба от „В. М Г.”, гр. С., чрез процесуален представител, адв. М. Моли решението да бъде отменено като незаконосъобразно и издадено в нарушение на материалните и процесуални правила. По същество, излага същите съображения, развити и в първоинстанционната жалба: за нарушение на чл. 52, ал.1 от ЗАНН, за наличието на предпоставките по чл. 28 от ЗАНН за маловажен случай и за липса на нарушение, поради липса на идентичност между стоките – предмет на нарушението и регистриран промишлен дизайн. Сочи, че доверителят му е действал добросъвестно, без да цели нарушаване на закона или увреждане интересите на трети лица.

Ответникът по касационната жалба, не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Представителят на С градска прокуратура счита, че жалбата е неоснователна и решението следва да бъде оставено в сила.

Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

Подадена е от надлежна страна срещу подлежащо на обжалване решение и в законоустановения срок, спазването на който съдът установи при съпоставка на датата, на която касаторът е бил уведомен за постановеното решение – 01.02.2010 г. и тази по входящия номер на жалбата – 11.02.2010 г.

Административен съд С. – град, в настоящия му състав, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира касационната жалба за НЕОСНОВАТЕЛНА.

За да постанови решението си, първоинстанционният съд е събрал всички представени и посочени от страните доказателства.

Пред настоящата съдебна инстанция не са ангажирани нови от допустимите, съгласно чл.219, ал.1 от АПК писмени доказателства.

В рамките на касационното производство съдът, след като обсъди всички посочени в жалбата пороци на решението, и с оглед императивната разпоредба на чл. 218, ал. 2 от АПК, предвид която следи служебно за валидността и допустимостта на обжалваното решение и съответствието с материалния закон, счита, че решението е валидно, допустимо и постановено при правилно прилагане на материалния закон.

Касационната инстанция изцяло споделя фактическите и правните изводи на първоинстанционния съд. Приетата от СРС фактическа обстановка, подробно описана в атакуваното решение, настоящият съд намира за правилна, като подкрепена от всички събрани по делото доказателства. В първоинстанционното решение са изложени обстойно всички факти и обстоятелства, обсъдените доказателства, изведените правни съображения, които напълно съответстват на фактите по делото.

Настоящият състав споделя и констатациите на първоинстанционния съд, че при издаване на наказателното постановление не са допуснати нарушения на процесуалните правила, които да обуславят отмяната му.

По съществуващото на спора, СРС правилно е установил, че жалбоподателят е нарушил разпоредбата на чл.65, ал.1 от Закона за промишления дизайн /ЗПД/, поради което правилно е ангажирана и административно – наказателната му отговорността му по този текст. Наложеният санкция е в рамките на законоустановения размер.

При извършената проверка настоящият състав счита, че не са налице основанията, предвидени в чл.348 от НПК. Решението е мотивирано, съобразено с материалния закон и е постановено при спазване на процесуалния ред по НПК, поради което и твърденията на касатора са неоснователни.

Както бе споменато аргументите в касационната жалба са идентични на тези в първоначалната жалба, като всеки един СРС е обсъдил и мотивирано отхвърлил в решението си. Съображенията на съда се споделят напълно и от настоящата инстанция. Срокът по чл.52, ал.1 от ЗАНН е инструктивен, като неспазването му не представлява съществено процесуално нарушение. В същото време, обстоятелството, посочено в жалбата, че наказателното постановление е издадено след около пет месеца от съставяне на акта за установяване на нарушението, сочи на спазване на шестмесечният преклузивен срок по чл.34, ал.3 от ЗАНН.

И настоящият съд споделя мотивите на СРС за липса на предпоставките за прилагане

на чл.28 от ЗАНН, както и че случаят не може да се приеме за малозначителен предвид количеството на стоките, както и с оглед обстоятелството, че нарушението е извършено с търговска цел. Обсъждането в наказателното постановление на аргументи в посока защо не са налице основания за прилагането на чл.28 от ЗАНН, не е задължителен реквизит на същото, съответно необсъждането им не води до немотивираност на акта, както твърди касатора.

Не се споделят съображенията на касатора за липсата на извършено нарушение, поради липса на идентичност между стоките – предмет на нарушението и регистриран промишлен дизайн. Напротив, констатациите на наказателното постановление в тази му част са доказани с изслушаната по делото пред СРС експертиза, дала заключение за наличието на идентичност по смисъла на чл.12, ал.2 от ЗПД. Констатациите ѝ са приети, без същата да е била оспорена от жалбоподателя по предвидения процесуален ред, поради което и излагането на аргументи в тази насока едва пред настоящата инстанция са безпредметни.

Твърденията на процесуалния представител на касатора относно липсата на цел да бъде нарушен закона или да се увредят интересите на трети лица са неотнормими, доколкото субективната страна на нарушението изобщо не се обсъжда при ангажиране на административно – наказателна отговорност на юридически лица по чл.83 от ЗАНН.

Предвид липсата на други твърдения, представляващи касационни основания за отмяна на първоинстанционното решение и с оглед предмета на касационната проверка, настоящият състав счита, че решението следва да бъде оставено в сила като законосъобразно, обосновано и правилно и постановено при спазване на съдопроизводствените правила.

По изложените съображения и на основание чл.221, ал.1 от АПК, във връзка с чл.63, ал.1, изр.2 от ЗАНН, Административен съд С. – град, I касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 20.01.2010 г. по н.а.х.д. № 4516 / 2009 г. на Софийски районен съд, НО, 4 състав, с което е потвърдено Наказателно постановление № 28 от 27.02.2009 г., издадено от Директора на Дирекция „Правно осигуряване” в Патентното В. на Република Б.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: